

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΔΡΙΘ. 48

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Αριθ. 2774.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ Μίαν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μὴ ληφθεῖσῶν εἰσέτι ἀπαντήσεων παρὰ πασῶν τῶν ἀδελφῶν Ἑκκλησιῶν εἰς τὰ περὶ τοῦ Πασχάλιου διὰ τῆς ἀπὸ κ'. Αὐγούστου ἐν. ἔτ. ἀριθ. 2111 ἡμετέρας ἐπιστολῆς γραφέντα, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπέστη ἡδὴ ὁ καιρὸς τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ προσεχοῦς Ἀγίου Πάσχα καὶ ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως οὐκ ἔσται δυνατὴ πλέον ἡ λήψις ἄλλης τινὸς ἀπὸ κοινοῦ ἀποφάσεως ὥς πρὸς τὸ Πασχάλιον προκειμένου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἐπικείμενον ἥδη 1929 ἔτος, ἔγνωμεν καὶ ἀπεφασίσασμεν, βασιζόμενοι καὶ εἰς τὴν δεδηλωμένην ὁμοίαν γνώμην τῶν ἀπαντησασῶν ἡδὴ ἡμῖν ἀδελφῶν Ἑκκλησιῶν, ὅπως τηροῦντες κατ' ἀνάγκην καὶ ἐφαρμόζοντες καὶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὸ ἐν χρήσει Πασχάλιον, ἑορτάσωμεν συμφώνως πρὸς αὐτὸ τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ 5ῃ τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου, ἥτοι τῇ 22 Ἀπριλίου τοῦ παλαιοῦ, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν περὶ τὴν νηστείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μέλλουσαν ἵνα προκύψῃ ἀνωμαλία διὰ τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς Ἑκκλησίας τὰς ἐφαρμοζούσας ἡδὴ τὸ διωρθωμένον ἡμερολόγιον, θεραπεύσωμεν οἰκονομικῶς τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην διὰ τοῦ καθορισμοῦ ἐξαιρετικῶς ὥς ἡμερῶν νηστείας διὰ τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς ἐφαρμοζούσας τὸ διωρθωμένον ἡμερολόγιον ἀδελφὰς Ἑκκλησίας τῶν ἐτομένων τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος τεσσάρων ἡμερῶν μέχρι τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἥτοι τῶν ἡμερῶν 25, 26, 27, καὶ 28 Ἰουνίου.

Ἐφ' ᾧ καὶ προαγόμεθα ἀνακινώσασθαι ταῦτα εἰς γνῶσιν τῶν ἀδελφῶν Ἑκκλησιῶν, ὅπως ἀναλόγως καὶ

ὑπ' αὐτῶν, ὧς οὐκ ἀμφιβάλλομεν, διευθετηθῶσι τὰ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μεγίστης καὶ λαμπροφόρου ἑορτῆς, ταῦτοχρόνως ὑπὸ τῆς ὅλης ἡμῶν Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας πανηγυριζομένης.

Ἐπὶ τούτοις καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἀγίῳ κατασπαζόμενοι τὴν ἀγάπην Αὐτῆς διατελοῦμεν.

α. Θεοῦ. Νοεμβρίου ιε'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακρυότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

ΤΟ ΦΥΣΙΚΟΝ ΚΑΛΛΟΣ

Εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπόθεσις, καθ' ἣν οἱ μοναδικοὶ τοῦ κάλλους παράγοντες εἶνε περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν καὶ ἡ ἐπιβίωσις τῶν ἐπιτηδειοτέρων. Τὸ κάλλος, φέρ' εἰπεῖν, τῶν ἀνθέων εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπεδίδετο εἰς τὴν βαθμιαίαν δῆθεν αὕξησιν τῆς ἐνεργείας ἐν ἐκείνοις ἐκ τῶν φυτῶν, τὰ ὅποια εἴλκυον εἰς ἑαυτὰ μέγαν ἐντόμων ἀριθμὸν, οὕτω δὲ ἐξησφάλιζον δι' ἑαυτὰ πραγματικὴν καρποφορίαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξηγεῖτο καὶ τὸ κάλλος τῶν ψυχῶν, ἀπεδίδετο δῆλα δὴ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν γενετήσιον ἐπιλογὴν. Αἱ δι' ἐλκυστικωτέρων χρωμάτων πεπροικισμένοι ἀναπαρήγοντο περισσότερον, ἐνῷ αἱ ἄλλαι βαθμηδὸν ἀπέθνησκον καὶ ἐξηλείφοντο.

Πάντα ταῦτα, βεβαίως, εἶνε ἀρκετὰ πιθανὰ· ἀρκεῖ ὅμως καὶ ὀλίγη μόνον σκέψις διὰ νὰ ἀποδειχθῇ τὸ ἀσθενὲς καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν φερομένων ὥς παράγοντων τούτων τοῦ κάλλους εἰς ἐξήγησιν τοῦ ἐν τῇ ὅλῃ φύσει ὠραίου.

Ἐν πρώτοις, ἐρωτᾶται: πόθεν ἐπεφάνη ἡ πρώτη ἐλκυστικὴ ἀπόχρωσις τοῦ ἀνθους, ἡ ὁποία ἤγαγεν εἰς τόσον γόνιμα ἀποτελέσματα ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν φυτῶν; Δεύτερον, ἡ καταφυγὴ εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα καὶ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἐπιτηδειοτέρων, ὥς εἰς παράγοντας τοῦ φυσικοῦ κάλλους, προϋποθέτει πάντως ταύτισιν τοῦ κάλλους καὶ τοῦ χρώματος. Τὸ κάλλος ὅμως καὶ τὸ χρῶμα δὲν εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό. Ἀφήνομεν τὰς θαυμασίας ἀπο-

χρώσεις τῶν ἀνθέων, τὰ ὅποια ἀδυνατοῦν νὰ μιμηθοῦν καὶ νὰ ἀναπαραγάγουν οἱ καλλιτέχναι καὶ ὧν ἡ τρυφερά καὶ λεπτὴ ὠραιότης εἶνε ὅλως ἀντίθετος πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐξέχει ἐν ζωηρότητι· ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ὠραιότερα τῶν ἀνθέων εἶνε ἀκριβῶς τὰ μικροσκοπικώτερα καὶ τὰ μᾶλλον ἀπαρατήρητα. Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ χρῶμα τοῦ μήκωνος εἶνε ὠραιότερον τοῦ χρώματος τοῦ ἴου; Καὶ εἶνε τάχα ἡ ὠραιότης τῆς τροπικῆς χλωρίδος, παρὰ πᾶσαν τὴν πολυτελεῖ της λαμπρότητα, ἐλκυστικώτερα τοῦ κάλλους τῆς χλωρίδος οἰουδήποτε εὐκραοῦς κλίματος; Τοῦ κάλλους ἡ οὐσία δὲν ἔγκειται εἰς τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ θάμβος. Δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν πλεῖστα ἄγρια ἀνθύλλια, τῶν ὁποίων τὸ κάλλος εἶνε τόσον ἰδιότυπον, ὥστε νὰ ἦνε ἀσύγκριτον. Περὶ αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ ἰσῶν ἄλλων ὠραίων πραγμάτων, δεόν νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ πραγματικόν των κάλλος εἶνε τὸ λεπτόν καὶ τρυφερόν, ἄλλαις λέξεσι τὸ ὀλιγώτερον διακρινόμενον ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καί, ἐπομένως, τὸ ἐλάχιστον ἐλκυστικόν.

Ἐξ ἄλλου δεόν νὰ προστεθῇ ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν νὰ ἀποδίδωμεν εἰς τὰ ἔντομα τὴν αἴσθησιν τοῦ καλοῦ ὑφ' ἣν ἔννοιαν ἰδιάζει αὕτη εἰς ἡμᾶς, οἵα-δήποτε κἂν ἤθελεν εἰσθαι ἡ ἐπὶ τῶν ἐντόμων ἐπίδρασις τοῦ χρώματος. Καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς ὀφείλει νὰ δεχθῇ ὅτι τὸ κάλλος διὰ τὰ ἔντομα οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ βιολογικὴ ὥθησις. Τὰ ἔντομα ἢ αἰσθάνονται πείναν καὶ ζητοῦν τροφήν, ἢ ὠθοῦνται ὑπὸ τοῦ γενετήσιου ἐνστίκτου, καὶ οὐδὲν πλεόν. Ὅ,τι ἡμεῖς αἰσθανόμεθα ὡς ὠραῖον θεωροῦντες τὰ ἀνθὴ καὶ τὰ ἔντομα, εἶνέ τι περισσότερον τοῦ ἀπλοῦ τούτου ἐνστίκτου. Ὁρθότερον θὰ ἐξεφραζόμεθα ἂν ἐλέγομεν, ὅτι ἡ αἴσθησις τοῦ κάλλους δὲν γεννᾶται, εἰ μὴ ἢ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνστίκτων, ἢ ἀφοῦ ἐδαμάσθησαν ὑπὸ τῆς βουλήσεως. Ἡ θεωρία τοῦ ὠραίου δὲν εἶνε ἀπλὴ ἀπόλαυσις ὠραίας μορφῆς ἢ ζωηροῦ χρώματος, ἀλλὰ ἡ ὑπερφυσικὴ, μεταφυσικὴ ὑφ' ἣμῶν πρόσληψις τοῦ κάλλους, αὕτη δὲ εἶνε ἡ ἀπαιτούσα ἐξήγησιν. Ὁφείλομεν νὰ εὐρωμεν τὸν ἀποχρῶντα λόγον τῆς καταπληκτικῆς ἐκείνης ἀντιστοιχίας μεταξὺ ὠρισμένων μορφῶν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ γεννᾶται ἡ λεπτὴ ἐκείνη ἀπόλαυσις τῆς θεωρίας τοῦ κάλλους. Ἡ πρὸς ἐξήγησιν αὐτῆς παραπομπὴ εἰς τὰ ἐνστικτα τῶν ἀτόμων ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῆς διαμορφώσεως τοῦ ὕμνητοῦ ἐκ τῆς συσσωρεύσεως κόκκων χρώματος.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται καὶ τοῦτο: ὅτι ἀσήμαντον μόνον μέρος τοῦ ἐν τῇ φύσει κάλλους παρουσιάζεται ὡφέλιμον ἀπὸ ἐπόψεως βιολογικῆς. Τὸ

λέγειν λοιπὸν ὅτι τὸ φυσικόν· κάλλος συνδυάζεται πρὸς τὴν ἐξ αὐτοῦ ὡφέλειαν ἀντιφάσκει πρὸς αὐτὴν τὴν πραγματικότητα. Κἂν ἔτι δεχθῶμεν ὡς ἐξαιρετικῶς ὠραῖον τὸ χρῶμα τῶν ἐντομοφίλων φυτῶν, τὸ ὁποῖον ἐλκύει εἰς αὐτὰ τὰ ὡφέλιμα ἔντομα, ἀπομένει ἐν τούτοις τὸ εὐρύτατον βασίλειον τῶν ἀνεμοφίλων φυτῶν· τούτων τὸ χρῶμα εἶνε συνήθως ὀλιγώτερον ζωηρόν· τοῦτο ὅμως οὐδαμῶς μειοῖ τὸ ἐν αὐτοῖς πραγματικόν κάλλος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐλκύει. Ἡ ὠραιότης τῆς δρυὸς καὶ τῆς λεύκης εἶνε ἐξ ἴσου πραγματικὴ ὡς ἡ τοῦ ἴου.

Ἐὰν δ' ἀπὸ τοῦ βασιλείου τῆς χλωρίδος μεταβῶμεν εἰς τὸ ζωικόν βασίλειον, θὰ εὐρωμεν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κατωτάτας μορφάς του κάλλη ἀνυπέροβλητα εἰς ἰδανικῶς συμμετρικοὺς σχηματισμούς· θὰ ἦτο κυριολεκτικῶς ἀνόητος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸ κάλλος τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γενετήσιον ἐπιλογὴν ἢ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῶν μᾶλλον ἐπιτηδείων καὶ τῶν περισσότερον ἐφωδιασμένων. Διότι εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ὠραιότης αὕτη τῶν κατωτέρων ζωικῶν μορφῶν ὑφίσταται μόνον διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἰδικούς μας· οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ ὃν εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὴν ἐκτιμῇ. Ἀκόμη καὶ ἀνωφελὲς θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ὠραιότης αὕτη, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀνθρώπος· οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡφέλιμος ἀπὸ ἐπόψεως βιολογικῆς. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει πολὺ ἀνωφελὲς κάλλος· τοῦτο εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς. Παραδείγματα καταπληκτικοῦ καὶ πολυτελεστάτου κάλλους συναντῶνται ἀνὰ πᾶν βῆμα μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν κατωτάτων ζωικῶν εἰδῶν, ὅποια τὰ θαλάσσια ὄστρακα, οἱ πολύποδες κλ., ἐπ' αὐτῶν δὲ κατ' οὐδένα τρόπον, ὡς ἐπιφανεῖς φυσιολόγοι καὶ ζωολόγοι ὁμολογοῦσι, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐν λόγῳ ἐξήγησις.

Ἰδίως ὅμως ἀνεξήγητον δι' ἡμᾶς εἶνε τὸ ἀνωφελὲς τοῦ κάλλους καὶ προφανεστέρα ἢ ἔλλειψις πάσης σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἄγωναν ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν δρυκτῶν. Εἶνε περιττὸν βεβαίως νὰ ἐκταθῇ ὁ λόγος εἰς τὰς ιδιότητας τοῦ σχήματος καὶ τῶν χρωμάτων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ χρόνων ἀρχαιοτάτων καθίστανται εἰς πάντας περιποθήτους τοὺς πολυτίμους λίθους. Τὸ κάλλος των εἴλκυε καὶ ἐλκύει ὄχι μόνον τὸν ἄγριον, ἀλλὰ καὶ τὰς μᾶλλον ἀπαιτητικὰς κυρίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἡ ἀγάπη μάλιστα πρὸς τοὺς πολυτίμους λίθους εἶνε καθ' εὐθείαν ἀνάλογος πρὸς τὴν προόδον τοῦ πολιτισμοῦ· οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς ὑστερούσαις εἰς πολιτισμὸν χώραις τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς μᾶλλον πεπολιτισμένοις κέν-

τροις τῆς Εὐρώπης ἡ θέσις ἐκάστου κρίνεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδεικνυμένων πολυτίμων λίθων.

Τί συμβαίνει λοιπὸν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ κάλλους;

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ πολῦτιμοι λίθοι ἐλκύουν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ κάλλους των. Τοὺς ἀνθρώπους ὅμως μόνον· δηλαδὴ τὸ κάλλος των προφανῶς ὑπάρχει διὰ μόνον τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ εὐφυέστερος τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν κυνῶν μένει ἐντελὲς ἀπαθὲς καὶ ἀναίσθητος πρὸ τῆς λάμπσεως καὶ τῶν ἀποχρώσεων τοῦ ἀδάμαντος. Τὸ κάλλος τοῦτο τῶν ὀρυκτῶν προκύπτει ἐκ τῆς κρυσταλλώσεως, ὅπως ἀσχετοῦ πρὸς τὸν περὶ ὑπόρξεως ἀγῶνα καὶ τὰ συναφῆ. Ὅ,τι μᾶς ἐλκύει εἰς τοὺς λίθους τοὺς πολυτίμους εἶνε ὁ συνδυασμὸς τῆς μορφῆς καὶ τοῦ χρώματος, τὰ ὁποῖα ὑπὸ ὀρισμένας συνθήκας ἀποκτῶσιν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐργαστηρίῳ τῆς φύσεως. Κρυσταλλώσεις δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοί, καὶ σχηματίζομεν θαυμάσια, φέρ' εἰπεῖν, ὀκτάεδρα, ρόμβους, ἐξάγωνα, πυραμιδόληκτα πρίσματα.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος τείνει νὰ αὐξήσῃ τὸ φυσικὸν κάλλος διὰ μεθόδων μηχανικῶν. Μέγα μέρος τῆς λαμπρότητος τῶν ἀδαμάντων ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μηχανικὴν κατεργασίαν. Παρὰ πάσας ὅμως τὰς ἐν τούτῳ προόδους τῆς μηχανικῆς, ἡ ἀδαμαντουργία ὑστερεῖ τῆς συγχρόνου χημικῆς τέχνης. Ἐν τοῖς χημικοῖς ἐργαστηρίοις ἤδη ἐπετεύχθη ἡ παραγωγὴ ρουμπινίων καὶ ἀδαμάντων. Βεβαίως καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἀπαιτοῦν μεγάλην τέχνην χειραγωγημένην ὑπὸ τοῦ νοῦ. Ἐν τούτοις τί εἶνε τὰ τόσον πολύμοχθα καὶ εὐφυᾶ τεχνή· ἀ ταῦτα κατασκευάσματα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἔργα τῆς φύσεως; Ἡ τέχνη εἶνε ἀδύνατον νὰ δημιουργήσῃ συνθήκας θερμοκρασίας καὶ πιέσεως ἀπαραιτήτους πρὸς παραγωγὴν ἀδάμαντος, ὁποῖος ὁ περιβόητος Κοκινούρ. Ἀφοῦ λοιπὸν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν κατωτέρων προϊόντων τέχνης ἀπαιτεῖται νοῦς, κατὰ τίνα λογικὴν τὰ ἀπείρως καταπληκτικώτερα ἔργα τῆς φύσεως δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἀπλὴν τύχην;

Συμπέρασμα: Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἐξηγηθῇ ὁρθῶς τὸ ἐν τῇ φύσει ἄπειρον καὶ πολύμορφον κάλλος, ἐὰν δὲν δεχθῶμεν ὡς Ποιητὴν καὶ Πηγὴν αὐτοῦ τὸν Ὑψιστον Νοῦν.

Η 49^η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΙΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

[Γράμματα ἐξ Ἀμερικῆς]

α'.

Κατ' ἐπικρατήσασαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ιη'. αἰῶνος συνήθειαν συγκροτεῖται ἐν τινὶ πόλει τῆς Ἀμερικῆς μεθ' ἐκάστην τριετίαν (trienium) ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας Γενικὴ Σύνοδος, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι μέρος καὶ κατωτέρου βαθμοῦ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι.

Τοιαύτη Σύνοδος, 49^η τὴν σειράν, συνεκροτήθη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ὀκτωβρίου ἐν Washington. Εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶ εἰς αὐτήν, καὶ παρακολούθησας τὰς ἐργασίας τῆς εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ἀνακρινῶν διὰ τῆς «Ἐκκλησίας» τὰ κατ' αὐτήν.

Τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα ἦσαν πολλὰ, τὴν πρώτην δὲ μεταξὺ αὐτῶν θέσιν κατεῖχον ἡ ἀναθεώρησις τοῦ βιβλίου τῶν προσευχῶν, ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀποβολὴ τῶν 39 ἄρθρων, τὸ περὶ γάμων καὶ διαζυγίων, ἡ ἀνασύστασις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς παλαιᾶς τάξεως τῶν Διακονιστῶν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ τίτλου «Πρωτεσταντικὴ Ἐπισκοπιανὴ Ἐκκλησία» διὰ τοῦ «Ἀμερικανικὴ Ἐπισκοπιανὴ Ἐκκλησία».

Ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου εἶχεν ὀρισθῇ ἡ 10 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ πολλὰς πρὸ αὐτῆς ἡμέρας ἐξαιρετικὴν ἡ πρωτεύουσα εἶχε κίνησιν, ἐνεκα τῶν χιλιάδων τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς, ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἡ ποικιλία, προσήρχετο «ἀπὸ παντὸς γένους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν».

Πρὶν εἰσελθὴν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος τῆς 10 Ὀκτωβρίου οἱ ἐν Washington Ἐπισκοπιανοὶ ναοὶ ἦσαν κατὰ-μεστοὶ τῶν τε κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Συνόδου, συνελθόντων, ἵνα διὰ «τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ» συνδέσωσιν ἀλλήλους εἰς τὸ νὰ λέγωσι «πάντες τὸ αὐτό, κατηρησμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α'. Κορ. α, 10). Περὶ τὴν 10.30 π.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐχαιρετίσθη ἐπισήμως ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου διὰ λαμπρᾶς τελετῆς ἐν τῷ ὑπαιθρίῳ ἀμφιθεάτρῳ. Ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς πρωτευούσης ἐξεκίνησεν ἡ πομπὴ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων, μεθ' ὧν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγωμαι, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὅπου ἀνέμενον περὶ τὰς 30 χιλιάδας κλήρου καὶ λαοῦ. Τελευταῖος προσῆλθεν ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀμέσως ἤρχισε θεομὴ δέησις.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμε- ρομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εὐαγγ. ἱερογ.
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ			
2	Κυρ. ΙΑ' Λουκᾶ	Κυρ. ΚΣΤ'	Δ' α'
9	> Ι' Λουκᾶ	> Αγ. Ἀννης	Ε' β'
16	> ΙΑ' Λουκᾶ	Κυρ. Προπατορ	ΣΤ' γ'
23	> Π. Χ. Γεννή	Π. Χ. Γεννήσεως	Ζ' δ'
30	> Μ. Χ. Γεννή	Μ. Χ. Γεννήσεως	Η' πλ. α'

Ἀφοῦ προῶτον κληρικοὶ καὶ λαοὶ ὁμολόγησαν μεγαλοφώνως εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἠκολούθησαν τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ προσέβαλον τὸν νόμον Αὐτοῦ τὸν ἅγιον, ἐζήτησαν τὴν ἄρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ, ἀκολούθως, ἤρχισαν ψάλλοντες, τῇ συνοδείᾳ πολυαριθμοῦ χοροῦ, ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ. Τοῦτοις ἠκολούθησαν ἀναγνώσεις τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ «filioque», ἔτεροι κατὰλληλοι τῇ περιστάσει δεήσεις, ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἀπαγγελθεῖσαι καί, τέλος, ἡ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εὐχή «ὁ τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχά». Μεθ' ὃ ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Washington παρουσίασεν εἰς τὸ ὑπὸ ὑψηλὸν δένδρον ἐστημένον βῆμα τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Coolidge, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε τὴν Σύνοδον. «Εἰς τοὺς ἀδιαφόρους καὶ τοὺς κυνικοὺς καὶ τοὺς ἀπαισιοδόξους — εἶπε μετὰ ἄλλων ὁ Πρόεδρος, — ἔστω ὡς ἀπάντησις τὸ ἐκ τῆς παρατηρήσεως ἀναπόφευκτον συμπέρασμα ὅτι αἱ μεγαλύτεραι δυνάμεις τοῦ κόσμου, αἱ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς πνευματικῆς προαγωγῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐργαζόμεναι, εἶναι αἱ θρησκευτικαὶ ὁργανώσεις... Ἡ προστασία τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας, αἱ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης, αὐτὸ τοῦτο τὸ κυβερνητικὸν οὐκ εὐδόκημα ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ συγκροτοῦνται διὰ τοῦ πνευματικοῦ νήματος... Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, αἱ ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους εἰς τὰς οικονομικὰς ὑποθέσεις, τὸ καθῆκον ἡμῶν πρὸς τὴν καθόλου ἀνθρωπότητα καὶ ἡ ἀμοιβαία ἡμῶν ἐμπιστοσύνη ἐν ταῖς κοινωνικαῖς καὶ οἰκονομικαῖς σχέσεσιν, ὅλα στηρίζονται ἐπὶ τῆς θρησκείας... Μὴ λησιμονῶμεν, οὖν, παρὰ τὰς μεγάλας προόδους, ὁλόκληροί ἡμεῖς καὶ μεγάλοι μᾶζι ἀνθρώπων σιτιζόμεθα τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι καθῆκον ὅπως μεταφέρωμεν μέχρις αὐτῶν μίαν γνώσιν περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν. Καί, ἐπειδὴ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς θὰ χύσωμεν, θὰ ἐξαριῇται ἐκ τῆς ἐντάσεως τῆς φλογός, τὴν ὁποίαν δι' ἡμᾶς δημιουργοῦμεν, ἀνάγκη ὅπως τελειοποιήσωμεν τὴν ἡθικὴν ἡμῶν πρόοδον... Αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ αἱ

ἐνδικαίαι πρὸς πραγματικὴν μεγέθυνσιν αὐτοῦ ἐκδηλοῦνται διαρκῶς καὶ μετὰ αὐξανουσῶν περιπλοκῶν ἐν τῇ συγχρόνῳ κοινωνίᾳ. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι τι περισσότερο ὅλων αὐτῶν καὶ χρειάζεται τὴν ἐμπνευσιν ἐνὸς ἐψηλοτέρου ἐλατηρίου διὰ νὰ συναντήσῃ ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ πνευματικὴ του φύσις ἀπαιτεῖ. Ἡδυνήθησαν (αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ) νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν μαρολήτικὴν ἐξήγησιν ἐνὸς Ἀλεξάνδρου, ἐνὸς Κάιζαρος, ἐνὸς Ναπολέοντος· ἀποτιγγάνουσιν ὁμοῦ ὁλοσχερῶς νὰ ἐξηγήσωσιν ἓνα Hampden ἢ ἓνα Cromwel, ἢ ἓνα Washington, ἢ ἓνα Lincoln ἢ τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν θυσιαζομένων Ἱεραποστόλων, ἁγίων καὶ μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν χάριν τῆς ὑψηλοτέρας αἰτίας τῆς ἀνθρωπότητος... Ἡ χώρα ἡμῶν εἶναι διὰ μίαν ζωὴν πρακτικὴν..., ἀλλ' οὐδὲ μία ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ δύναιται νὰ σημειωθῇ ἐπιτυχία, ἄνευ τῶν μέσων ἐνὸς εὐγενεστέρου χαρακτῆρος καὶ μᾶζι ὑψηλοτέρας ζωῆς... Δὲν ζητοῦμεν μίαν ἠῤῥημένην ὕλικὴν εὐθυμίαν, διὰ νὰ ἀρχῇ τῆς ὕλης, ζητοῦμεν μίαν ἠῤῥημένην ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, διὰ νὰ ἀρχῇ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Τοιοῦτος ὁμοῦς ἄγων θὰ ἦτο μάταιος, ἐὰν ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἡμῶν δὲν ἤθελεν εἶναι συνεχῶς ἀφωσιωμένον εἰς τὴν θρησκείαν... Ἡ ἐκ τῆς πίστεως ἐμπνευσις θὰ εἶναι πάντοτε ἀναγκαία... Ἄνευ τῆς εἰς τὴν θρησκείαν ἀφοσιώσεως εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος»...

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Προέδρου ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ ῥήτωρ τῆς ἡμέρας Σεβ. Ἐπίσκοπος Σικάγου Charles P. Anderson, εἰς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐκκλησιαστικῶν ῥητόρων τῆς Ἀμερικῆς, ὅστις ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ἀφοῦ ἔδωκεν ὑπερόχους ὁρισμοὺς περὶ θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας καὶ ἀνέπτυξε τὰς δι' αὐτῆς σχέσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰσῆλθεν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας προορισμὸν καὶ περ ἐγράψε τὴν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ συμβολὴν τῶν Συνόδων, διατυπώσας, ἐν τέλει, διὰ χαρακτηριστικῶν λέξεων τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἰδοὺ χαρακτηριστικὰς τινες γραμμαῖς. «... Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι πράγμα κατ' ἐξοχὴν προσωπικόν, ἀκριβῶς ὅμως διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι καὶ κατ' ἐξοχὴν κοινωνικόν. Εἶναι τι μετὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καί, κατ' ἀνάγκην, πρέπει νὰ εἶναι τι καὶ μετὰ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου... Ἐλευθερία Ἐκκλησίας ἐν ἐλευθερᾷ πολιτείᾳ, τοῦτο εἶναι τὸ ἰδεώδες ἡμῶν... Εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ τὰς αὐλὰς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἔχει θέσιν ἡ πολιτικὴ. Ὡφελεῖ μόνον τὴν πολιτικὴν ἢ ἐν αὐτῇ μεταφορὰ τῆς θρησκευτικῆς

πείρας. Ἡ πολιτική ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ βεβηλοῖ τὴν θρησκείαν, ἐνῶ, ἀντιθέτως, ἡ θρησκεία ἐξαγνίζει τὴν πολιτικήν. . . . Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἐξοδεύῃ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς εἰς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις ἢ ἀναλαμβάνῃ νὰ πολεμήσῃ τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς μάχας τοῦ κόσμου δι' ὅπλων κοσμικῶν ἢ ἐγκρίνῃ μετὰ τοῦ κόσμου ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ προαχθῇ ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία δι' ἐξωτερικῶν πιέσεων, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι, ἀναντιρρόητως, μία ἀπώλεια τῆς ἠθικῆς. . . . Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ κρατῇ τὸν Χριστὸν καὶ ἑαυτὴν ὑπεράνω τῶν συστημάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἡμέρας, πραγμάτων παρερχομένων καὶ ἐξυπηρετούντων ὁρισμένα συμφέροντα. Πολλὰ φωναὶ ἀκούονται: δώσατε ἡμῖν τὸν Χριστόν σας, ἀλλὰ κρατήσατε τὰ χαρακτηριστικά σας γνωρίσματα· δώσατε ἡμῖν τοὺς ἱεραποστόλους σας, ἀλλὰ κρατήσατε τὰ ἐργοσάσια σας καὶ τὰς μηχανὰς τῶν τηλεβόλων σας. . . . Αἱ πρόοδοι τῶν Ἐπιστημῶν ἀποτελοῦν τὴν ἐστεμμένην δόξαν τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Οἱ θεῶλοι τῶν καὶ αἱ μελοδραματικαὶ τῶν ἱστορίαι ἐμπνέουσι σεβασμὸν καὶ ἐκπλήξιν καὶ φόβον. Δὲν παράγουσι ἕνα Πλάτωνα ἢ ἕνα Παῦλον εἰς τὴν Φιλοσοφίαν ἢ τὴν Ψυχολογίαν, παράγουσι ὅμως γίγαντας εἰς τὴν Ἐπιστήμην, φωτιστὰς καὶ εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ μηδὲν τὸ ἐπιστημονικῶς ἀληθὲς ἀμφισβητεῖται θρησκεία ἔρχεται νὰ ἐρευνήσῃ τὰ πράγματα ὑπὸ τὸν φακὸν τῆς πνευματικῆς ἀξίας καὶ ἐρωτᾷ: Τί δι' αὐτῶν προσφέρεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ διαγωγὴν; κατασκευάζονται καλλίτεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες; . . . Ἡ πρόοδος εἶναι εἰς τὰ πρόσωπα καὶ οὐχὶ εἰς τὰ πράγματα. Ἀφαίρεσον προσωπικότητα καὶ χαρακτῆρα καὶ ἠθικήν ἀξίαν ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν Ἐπιστήμην καὶ θὰ ἴδῃς αὐτὰς στρεφόμενας πρὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου. . . . Συνηγορᾷ ὑπὲρ ἐνὸς ἄμβωνος ἐλευθέρου καὶ θαρραλέου, μὴ εἰσερχομένου εἰς ἐδάφη ἀλλότρια ἢ ἐξυπηρετοῦντος προσωπικὰς γνώμας καὶ προλήψεις, ἀλλ' ἀνήκοντος μόνον εἰς ἕνα σθεναρὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Χριστοῦ, μὴ φοβούμενον νὰ ἐξαγείλῃ ὁλόκληρον τὴν συμβουλὴν τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ παύοντα νὰ κηρύττῃ τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὰς σφαῖρας ἐκείνας τῆς ζωῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἀκόμη εἶναι ξένος. . . . Τὸ κύριον ἔργον ἡμῶν δὲν εἶναι νὰ διαιωνίσωμεν τὰς λογομαχίας τοῦ 16ου αἰῶνος, ἀλλὰ νὰ συναντήσωμεν μερικὰ ἐπείγοντα προβλήματα τοῦ 20οῦ αἰῶνος. . . . Ὁ λαὸς δὲν ἀπομακρύνεται τῆς Ἐκκλησίας τόσον ἐξ αἰτίας τῶν συμβόλων τῆς πίστεως, ὅσον ἐκ τῆς ἐνδείας τῶν ἔργων. Προτιμᾷ τὸν κόσμον, διότι δὲν τῷ παρέχεται τὸ φῶς, διὰ νὰ ἴδῃ

τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ κόσμου διαφορὰν καὶ ἔχθραν. Ὁ κόσμος εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ· γενώμεθα, λοιπόν, οὐχὶ συμμορφωταὶ ἀλλὰ μεταμορφωταὶ τοῦ κόσμου»...

Ἐτέρα μεγαλοπρεπὴς τελετὴ ἦτο ἡ ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ γενομένη τὴν ἐπομένην λειτουργίαν ὑπὲρ τῶν γυναικείων φιλανθρωπικῶν ὁργανώσεων τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἔλαβον μέρος 15 Ἐπίσκοποι, ἐκοινωνήσαν δὲ τῶν ἀρχόντων Μυστηρίων περὶ τὰς 3.500 γυναικῶν. Ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν Ἐπισκόπων μετέδιδον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ οὐκ τὸ Αἷμα. Ἡ κατὰ τὴν ρηθεῖσαν λειτουργίαν γενομένη «ἀναφορά» ἀνῆλθεν εἰς 1.110.405 δολ. καὶ ἐθεωρήθη ὡς μία εὐχαριστήριος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν προσφορά τῶν γυναικείων ὁργανώσεων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Συνόδου, ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἀπασα ἡ κατὰ τὴν λήξαν τριετίαν συνδρομὴ τῶν γυναικῶν ἀνῆλθεν εἰς 3.219.267 δολ., εἰς ἃ δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐξ 913.000 δολ. προσφορά ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ 1925. Ὡσαύτως καὶ τὰ Κυριακὰ Ἐπισκοπικὰ Σχολεῖα τοῦ Washington προσέφερον ἐν ἰδιαιτέρῳ τελετῇ 32.000 δολ., καθ' ἃ δ' ἐγνώσθη, ἡ κατὰ τὴν διαρρεῦσαν τριετίαν συνδρομὴ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κυριακῶν Σχολείων τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας ἔφθασε τὸ 1.600.000 δολ., ἐξ ὧν μέρος θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ ἐν Τόκιῳ τῆς Ἰαπωνίας ἱεραποστολικοῦ νοσοκομείου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὁποίου ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συνόδου ποσὸν 1.000.000 δολ., ἅτινα θὰ ἐπακολουθήσουν ἕτερα 4.000.000 δι' ἐντελὴ αὐτοῦ ἀνακαίνισιν.

Τῆς Συνόδου προήδρυσεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Maryland John G. Murray, πρόεδρος τῶν Ἐπισκόπων. Ὁσάκις παρουσιάζετο κατὰ τὰς συζητήσεις διαφωνία καὶ παρετηρεῖτο ἔξαψις μεταξὺ τῶν συζητητῶν, δὲν διεκόπτετο ἡ συνεδρία διὰ 5 ἢ 10 λεπτά, ὅπως συνήθως γίνεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀλλὰ, τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἡγείροντο πάντες καὶ προσήχοντο! Ἡ γαλήνη ἐπανήρχετο, καὶ ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν πρὸςυχὴν φανερά διὰ κλήσεως ψηφοφορία ἔλυε τελειωτικῶς τὸ ζήτημα!

Ἀρχιμ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡθικὸς ἀφοπλισμός.

Ἐν τινι λόγῳ τοῦ πρὸ τινος ἐπιφανὲς πολιτικὸς εὐρωπαϊκοῦ κράτους ὠμίλησε καὶ περὶ ἠθικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἄλλ' ἀκριβῶς ὁ πολεμικὸς ἀφοπλισμὸς θὰ ἐπέλθῃ ὡς ἄμεσον τοῦτου τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀποτέλεσμα. Πρέπει νὰ κατασβεσθῇ τέλεον ἡ φλόξ τῆς

ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἰδιοτελείας, διὰ τὰ καταπέσουν ἢ διαλυθοῦν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια ἔνοπλα φρούρια καὶ τὰ μεταβληθῶν τὰ πυροβόλα εἰς ἄροτρα. Ἄνευ τῆς ψυχικῆς αὐτῆς ἐξημερώσεως θὰ ἐξακολουθῇ πάντοτε νὰ ἀπειλῇ τὴν ἀνθρωπότητα ἢ πολεμικὴ ἀγριότης.

Ἀμάθεια.

Πολὺς ἐν τῷ τύπῳ ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων λόγος ἐξ ἀφορμῆς τῶν παρεπιστημιασῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεως περὶ τῆς μεγάλης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐντάσεως τῆς ἀπὸ τῶν θρανίων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐξαπολυομένης ἀμαθείας, Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἐπασχοληθῶμεν περὶ τὰ αἷτια τῆς πράγματι καταπληκτικῆς ἀγραμματοσύνης τῶν γυμνασιακῶν ἀποφοίτων. εἶνε πολλά, καὶ πάντα σχεδὸν βαρύνουν αὐτὸ τὸ Κράτος. Ἄλλ' ὅτι ἐμφανίζεται ὡς χεῖρον κακόν, εἶνε ἡ πνευματικὴ στεριότης, τὸ στενὸν τῆς σκέψεως, ἡ πτωχεία τῶν ἰδεῶν τῶν γυμνασιακῶν ἀποφοίτων. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις· τὸ γενικὸν ὁμως εἶνε πολὺ λυπηρόν.

Ἑκτάκτως «Παιδικὴ Ἀδελφωσύνη».

Εἶνε ἐκτάκτως παρήγορον ὅτι τὸ ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ ἐνδιαφέρον ἤρχισε καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινος νὰ ἐννοηται καὶ νὰ ἐκδηλοῦται κατὰ τρόπον ἐγγνώμενον καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πλατυτέραν διέκτασιν του. Ἡ περὶ τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ὑγιεινῆς ἐπόψεως πρόνοια τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος, ἡ ἐπ' ἐσχάτων ὁργάνωσις τῶν παιδικῶν κινηματογράφων καὶ ἡ ἡδη ἀγγελλομένη ἐν τῷ Ἀντικίῳ τῶν Ἑλληνίδων σύστασις τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης» ἀποτελοῦν τεκμήρια τρανὰ τῆς πρὸς τὸ παιδί στροφῆς τῆς κοινωνικῆς προσοχῆς. Τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης» σκοπὸς εἶνε ἡ δημιουργία ἀμέσου ἐπικοινωνίας καὶ φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν παιδιῶν ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων οὕτως ὥστε τὰ παιδιὰ τῶν εὐπόρων νὰ μάθουν νὰ ἀγαποῦν τὰ ἀπόκληρα τῆς τύχης ὁμίλικά των. Τὸ πρᾶγμα, ἐκτὸς τῆς καλλιιεργείας τῆς τρυφερότητος κατὰ τὸν χρόνον τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐνέχει μεγίστην σημασίαν ἀτομικὴν καὶ κοινωνικὴν, σημασίαν καὶ διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον.

«Οἱ Συρισταί».

Ἐν Παρισίοις συνέστη ἐπ' ἐσχάτων σύλλογος «Συριστῶν» διὰ νὰ ἀποδοκιμάσῃ ἐκσυρίζων ἀπὸ συστήματος καὶ ὁμαδικῶς κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραστάσεως πᾶν «ἀκατάλληλον» θεατρικὸν ἔργον. Φανταζόμεθα, ὅτι, ἐὰν καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε σωματεῖον παρομοίας ἀμύνης τῶν καλῶν ἡθῶν κατὰ τῆς θεατρικῆς ἀσχημίας, τὰ θεάτρα μας θὰ ἦσαν ἀπὸ πολλοῦ κλειστά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου συνῆλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸ πρῶτον ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Ναυπακτίας καὶ τῶν κ. κ. Κ. Δουβουνιώτου, Κ. Ράλλη καὶ Α. Ἀλιβιζάτου πρὸς μελέτην τοῦ ἐκπονηθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου σχεδίου Καταστατικοῦ Χάρτου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὸ σχεδίου τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου. Μετὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Δουβουνιώτου διεξήχθη μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κατ' ἀρχήν. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς Δευτέρας ἡ Ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα καθ' ἑκάστην εἰς ἐπανειλημμένας συνεδρίας προέβη εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ ὅλου σχεδίου τοῦ νόμου.

—Τὴν ἐνδεκάτην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ἐν τῷ Ζαππεῖῳ τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἐορτὴ τοῦ «Χριστοῦ κανόνος» ὑπὲρ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Περιθάλψεως Ἑγγὺς Ἀνατολῆς» κ. Θωρμπερ. Παρίσταντο κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Πρεσβυτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ἀθήναις, Ὑπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πλήθος κόσμου. Κατ' ἀρχὰς ὁμίλησεν ὁ κ. Θωρμπερ περιγράφας τὸ ἔργον τῆς «Περιθάλψεως Ἑγγὺς Ἀνατολῆς» ἣτις περισυνέλεξε περὶ τὰς 130,000 ὁρφανὰ ὧν 18,000 μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατανεμηθέντα εἰς 11 ὁρφανοτροφεία. ἐξήγησε δὲ τὴν σημασίαν τῆς ἐορτῆς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὕτη τελεῖται τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι, ὑπὲρ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης. Ὁ κ. Κ. Μελάς μετὰ τὸν κ. Θωρμπερ ὁμίλησε περὶ τῆς μεγάλης φιλανθρωπικῆς δράσεως τούτου καὶ περὶ τοῦ «Χριστοῦ κανόνος», εἶτα δὲ ὁ κ. Δοξιάδης ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς ἐξήγησε τὸ ἔργον τῆς «Περιθάλψεως Ἑγγὺς Ἀνατολῆς», ἐκ μέρους τῶν ἐλληνοπαίδων ὁρφανῶν καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἀρμενίων (ἐλληνοισι) ἐξεφράσθη ἡ εὐγνωμοσύνη αὐτῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ παρισταμένου Ἀρμενίου Ἐπισκόπου. Ὁ δὲ κ. Σκίννερ Πρεσβυτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι δέχεται τὰς εὐχαριστίας ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων, ὅχι ὡς ἐρμηνείαν εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ ὡς ἀναγνώρισιν ἐκτελέσεως ἐνὸς ἱεροῦ καθήκοντος φιλανθρωπίας ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Σκίννερ ἐπρότεινε τὴν σύστασιν μεγάλης ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν κυβερνητικὸν ἐλεγχον, ἣτις νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν τὴν παραχώρησιν τῶν παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους κτιρίων, ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως, ἀξίας συνολικῶς 20.000.000 δραχμῶν, διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ λαμπροῦ ἔργου. Τὸν λόγον του ἐκάλυψαν ραγδαῖα χειροκροτήματα, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος,

γεσθεις, ειπεν, οτι δην ευρισκει λογους ευγνωμοσύνης δια να εξαρη το θαυμασιον εργον της 'Αμερικανικης Περιθάλψεως. 'Αρκειται, ως εκ τούτου, η σφιγξη εις ενδειξιν ευγνωμοσύνης την χειρα των κ. κ. Σκίννερ και Θώρμπερ. Τέλος ο Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος, επισφραγίζων την λαμπράν εορτήν, εξέφρασε την ευγνωμοσύνην των ορφανών του 'Εκκλησιαστικού 'Ορφανοτροφείου, εις δ αφιερώθη, αυτή και τας ευχαριστίας της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος προς τους φιλανθρωπους 'Αμερικανούς, ηνχήθη δέ όπως συνεχισθῇ το υπέρ των ορφανών μέγα και ευεργετικότατον αὐτῶν εργον.

—'Η 'Ιερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν όπως κατὸ τὴν εορτήν τῶν Θεοφανείων περιάγῃται ἐτησίως ἐν ἅπασιν τοῖς ναοῖς δίσκος ὑπὲρ τῶν ορφανῶν τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ 'Ορφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

—Διὰ Δια[ί]τος τῇ 1 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 171 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἐνιαυσίου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν 'Ιερέα Κων[ο]ν Τσάτσον, ἐφημέριον 'Αγίας Τριάδος, τῆς ὡς εἴρηται 'Ιερᾶς Μητροπόλεως.

—Διὰ Δια[ί]τος τῇ 1 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 171 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὡς ἄνω 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας, ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης 'Ιεροπραξίας, εἰς τὸν ἱερέα 'Απόστολον Τσιτσιμπέκον 'Εφημέριον Νεοχωρίου τῆς διαληφθείσης 'Ι. Μητροπόλεως.

—Διὰ Δια[ί]τος τῇ 1 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 171 τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης 'Ιεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς τὸν 'Ιωάννην Χαλάτσην, ἐφημέριον Βρυφίνης τῆς ὡς εἴρηται 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

—Διὰ Δια[ί]τος τῇ 27 'Οκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 1 Νοεμβρίου τοῦ ἰσίου ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 169 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Αργολίδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τοῦ διετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῇ κατὰ τὴν 'Ιερὰν Μητρόπολιν Ζακύνθου 'Ιερχ Μονῇ τῶν «Στροφάδων», εἰς τὸν μοναχὸν Λουκᾶν Παπακωνσταντίνου, τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς «Ταλαντίου», τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Αργολίδος.

—'Η ὑπ' ἀριθ. 19 ἐν. ἔτ. ἀπόφαισις τοῦ 'Επισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, δι' ἧς ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τῆς ἐνιαυσίου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς τὸν 'Ιερέα Εὐάγγελον Καμπούρη, ἐφημέριον Πετρίλου, τῆς ὡς

εἴρηται Μητροπόλεως, διεβιβάσθη τῷ 'Υπουργεῖῳ τῶν Θεοσκευμάτων πρὸς ἐγκρίσιν τῆς ἐκτελέσεως.

—Διὰ Δια[ί]τος τῇ 16 'Οκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 220 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος, τὸ χωρίον Στρούζα τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας Χληντζιάδων ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μετ' ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ 'Αγίου Νικολάου.

—Διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Ακαρνανίας ὁ 'Ανδρέας Παπανδρέου, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τοιοῦτου 'Ελευθερίου Αἰκατερινοπούλου, κλητὴρ δὲ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω 'Ιερᾶς Μητροπόλεως ὁ Δημήτριος Τσίτσος.

—'Ο 'Αγγλος 'Επίσκοπος Γιβλαρτὰρ εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦν ὑπάγονται καὶ οἱ ἐν 'Ελλάδι 'Αγγλικοὶ ναοὶ ἀφικόμενος εἰς 'Αθήνας προχθὲς τὴν πρωτὰν, διήλθε τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, ἀλλὰ μὴ εὐρὼν τὸν 'Αρχιεπίσκοπον ἀφῆκεν ἐπισκεπτήριον. 'Ο Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος μεταβάς μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὴν 'Αγγλικὴν Προσβείαν, ἀντεπεσκέφθη τὸν 'Αγγλον 'Ιεράρχην καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν. Σήμερον δὲ οὗτος ἐπεσκέφθη ἐν τῇ 'Αρχιεπισκοπῇ τὴν 'Ι. Σύνοδον.

—Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπον ὁ Πρόεδρος τοῦ Σερβικοῦ Σταυροῦ κ. Μ. Τ. Lecco, ἐκκληρῶν ἐπιθυμίαν καὶ τοῦ Πατριάρχου Σερβίας Δημητρίου, παρέμεινε δὲ παρ' αὐτῷ ἐπὶ πολὺ.

— Σήμερον ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπον ὁ 'Υφυπουργὸς κ. Παπαδάτος.

—'Εν μεγίστῃ συρροῇ ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθησαν κατὰ τὴν παρούσαν 'Εβδομάδα αἱ πανηγύρεις τῆς 'Αγίας Βαρβάρας καὶ τοῦ 'Αγίου Νικολάου.

— Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 7677 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γ. Ε. Ταμείου παρεπέμφθη πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεὰ τῶν Πλημμελειοδικῶν Λαρίσης ἐπὶ ἰδιοποιήσει δραχμῶν 31.500 τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Σλαρμοῦ ἢ τέως 'Ηγούμενος ταύτης Κύριλλος Μπατσογιώργος.

— Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6841 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γ. Ε. Ταμείου παρεπέμφθη πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεὰ Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Πέτρας κατηγορούμενον δι' ἐκνόμους διαχειριστικὰς πράξεις.

— Δι' 'Εγκυκλίου τῆς Δ. 'Ι. Συνόδου παρακαλοῦνται οἱ Σεβασμιώτατοι 'Ιεράρχαι τῆς 'Εκκλησίας, ἵνα συμφώνως τῷ Νόμῳ μὴ ἀπομακρύνωνται τῶν ἐαυτῶν Παροικιῶν ἄνευ κανονικῆς ἀδείας, νὰ ζητῶσι δὲ ἐγκαίρως τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν κατὰ τὰς παρεχόμενας ὁδηγίας καὶ νὰ μὴ ποιῶνται χρῆσιν τῆς ἀδείας αὐτῶν πρὸ τῆς λήψεως τῆς ἐγκρίσεως ταύτης.

— Δι' ἐτέρας 'Εγκυκλίου παρακαλοῦνται ὡσαύτως οἱ Σεβασμιώτατοι 'Ιεράρχαι νὰ ἀποστείλωσιν αἰτουμένας ὑπευθύνους πληροφορίας περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Επισκόπου χειροτονίας αὐτῶν, πρὸς καταρτισμὸν νέου ἐπισήμου Πίνακος πρεσβείων 'Αρχιερωσύνης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ ΚΠόλεως ὁ τουρκικὸς τύπος τερατίσας τὴν πολεμικὴν του ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτίθεται ἤδη κατὰ τοῦ Πατριάρχείου, τὸ ὁποῖον κατηγορεῖ ὡς προπαγανδίζον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι τῆς Ἑσθονίας καὶ τῆς Λεττονίας διατελοῦν ἐν ἀναβρασμῷ ἕνεκα τῆς ἀπειλουμένης ἐπιψηφίσεως νομοσχεδίων ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν περὶ κατεδαφίσεως τῶν ἐν Ρέβελ καὶ Ρήγας ὀρθοδόξων καθεδρικῶν ναῶν. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα σκοποῦσι νὰ ὑπερασπίσωσιν ἐν ταῖς βουλαῖς ὁμάδες σωβινιστῶν ἀμφοτέρωθεν δισχυριζομένων ὅτι οἱ ναοὶ οὗτοι ὑψοῦνται εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῶν πρωτευουσῶν τῶν δύο κρατῶν ἀνεγερθέντα ὑπὸ τῶν τῶς κρατοῦντων Ρώσων ὡς ἐθνικὰ μνημεῖα καὶ μέσα ἐκροσισμοῦ. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν εἴρηνται ἐν διηνεκεῖ ἐπαφῇ πρὸς τὰς κυβερνήσεις των πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ψηφίσεως τῶν ἐν λόγῳ νομοσχεδίων.

NEA BIBLIA

Εὐστρατίου Δράκου, Ἱστορία τῆς Εἰκοσιφινίσεως Μονῆς ἐπὶ τοῦ Παγγαίου καὶ Ἀγιολογία τῆς Λέσβου. Ἐν Δράμῳ 1928.

Τοῦ αὐτοῦ: Μελέτη ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λέσβου, Ἐν Δράμῳ 1928.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φενεοῦ «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἢ ἐφετεινῇ μόνον ἐσοδείᾳ τοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν κειμένων ἐλαιοδένδρων ἐν Διακοπῇ τῆς ἡμετέρας Μονῆς, γεννησομένης τῆς δημοπρασίας τὴν 9ην Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην τῆς μεσημβρίας ἐν Διακοπῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου κ. Παναγ. Σακελλαροπούλου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ συμφώνως τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ὧν ἀντιγραφὰ εἰσὶν εἰς τε τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Διακοπῆ καὶ Συμβουλίου.

Τὸ Ἡγουμ[ε]ν[ο]βούλιον τῆς ἐν Ζαχόλῃ Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλίου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικίαςσεως τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν πευκοδένδρων τῆς μονῆς, τῶν κειμένων περὶ τῆς Μονῆς, Ἀγίου Προκοπίου, Κόκκινου Πετρίτης καὶ Πατήματα. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δερβενίῳ τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ζαχόλης Κωνσταντίνου Γουστσάνη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως ἣς ἀντίγραφον εὐρίσκεται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τῆς Μονῆς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Καὶ ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται διὰ τὸ δάσος περὶ τῆς Μονῆς 100 ὀκ. ρητίνης καὶ 3500 δραχ. Ἀγίου Προκοπίου ὁμοίως 3500 δραχ. διὰ τὸ δάσος Κόκκινος Πετρίτης 50 ὀκ. ρητίνης καὶ 800 δραχ. καὶ διὰ δάσος Πατήματα 30 ὀκ. ρητίνης καὶ 300 δραχ. Καὶ ὡς ἐγγύησιν θὰ καταβάλωσι πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μονῆς τὸ δέκατον 1/10 τοῦ πενταετοῦς μισθώματος καὶ ἀξιοχρεὼν ἐγγυητῆν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Σεραφείμ ἢ Δομβοῦ προκηρύττει: ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποιήσεως τοῦ ἐφετεινοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν ἐν

τῇ περιφερείᾳ Χρυσοῦ ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γεινήσεται συμφώνως τῆς ὑπ' ἀριθ. 332 διακηρύξεως τὴν 24 καὶ 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Λουκᾶ Κουτρούμπα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἡμέρα Σάββατον καὶ Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας εἰς Ἱτέαν. Πρώτη προσφορά δραχ. 10.000. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὁρων, κατατεθειμένων ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ὁ Ἡγουμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σηπλαιοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας 1] Ἡ ἀμπελος τῆς Ἱ. Μονῆς Σηπλαιοῦ εἰς θέσιν «Καροῦσι» μετὰ τῶν προεχομένων αὐτῆς καρποφόρων δένδρων καὶ ἀγροῦ διὰ μίαν πενταετίαν καὶ 2] οἱ ἀγροὶ τῆς Μονῆς εὐρισκόμενοι ἐν ταῖς ἐξῆς θέσεσι, Τζηγριμαῖοι καὶ Κόγια διὰ μίαν τετραετίαν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ χωρίῳ Σηπλαιοῦ τὴν 2αν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τοῦ χωρίου Σηπλαιοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Εἰρηνοδίκου Ζιάκα. Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταγιάδων δηλοποιεῖ ὅτι συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 7636 ἐν ἔτοις ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Ἑνικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένη ἐν Καλαμπάκῃ καὶ εἰς τὸν συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 2αν, 9ην καὶ 16ην Δεκεμβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ., ἢ πενταετῆς ἐνοικίαςσεως ἐνὸς τμήματος τοῦ χειμερινοῦ λειβαδίου «Ριγκλόβου» τῆς ἀνω Ἱερᾶς Μονῆς, ὑπὸ τὰ ὅρια καὶ ὑποχρεώσεις ἀναφερομένης ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει ἣς γνῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγιλοκάστρῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος διακηρύττει ὅτι τὴν 18ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 π. μ. ἐν Αἰτωλικῷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐπαναλαμβάνεται ἢ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τριῶν οἰκοπέδων μετ' ἐνὸς ξυλίου οἰκίσκου κημένον ἐν τῷ τῆς Κοινότητος Ἀγγιλοκάστρου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Καρβίλη καὶ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Μονῆς. Οἱ σχετικοὶ ὅροι εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλευσίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Μελετίου προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἢ μοιότης ἐνοικίαςσεως τοῦ περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς λειβαδίου. Ἡ δημοπρασία γεινήσεται ἐν Ἐλευσίνῃ τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἐλευσίνῃ συμβολαιογράφου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὁρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς εἰρημένης δημοπρασίας ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς ἢ τῷ ἀνω συμβολαιογράφῳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ

Δρυνιουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Καλαβρύτων καὶ Αἰγυαλίας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Διευθυντής: ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθ. Πανεπιστημίου

Τμήμα ἑτησίων ἐγγραφῆς

Ἔσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:

Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ἐδ. Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοῖνικας» Ὁδὸς Σταδίου 41 Ἀθῆναι